

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΤΙΜΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΚΥΡΙΛΛΟ ΤΟΝ ΛΟΥΚΑΡΙ

Την 27η Ιουνίου ε.ε., η Α.Θ.Μ. ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β', χοροστάτησε κατά την τελεσθείσα θεία Λειτουργία στον Ιερό Πατριαρχικό Παρεκκλήσιο του Αποστόλου Μάρκου, στην Πατριαρχική Μονή του Οσίου Σάββα του Ηγιασμένου Αλεξανδρείας, επί τη ιερά μνήμη του Αγίου Κυρίλλου Γ' του Λουκάρως, Πατριάρχου Αλεξανδρείας (1601-1620) και μετέπειτα Οικουμενικού Πατριάρχου.

Ο Πατριάρχης, βαδίζοντας με τον νου στα ιστορικά καλυτερίμια της Μονής της μετανοίας του, της ιστορικής Μονής της Αγκαράθου απ' όπου ξεκίνησε την Εκκλησιαστική του πορεία και ο εορτάζων Άγιος, εξήρε την μορφή του Μεγάλου Ιεράρχου της Ορθοδόξου Εκκλησίας, ο οποίος αγωνίσθηκε ως λέων για την διατήρηση της Ορθοδόξου πίστεως στις χώρες της Ουκρανίας και της Πολωνίας, μαχόμενος κατά της Ουνίας.

Ο Μακαριώτατος, σε άλλο σημείο της ομιλίας του, αναφέρθηκε στην πρόσφατη απόφαση του Οικουμενικού Πατριαρχείου να αναγράψει στο Αγιολόγιον της κατ' Ανατολάς Ορθοδόξου Εκκλησίας τον εορτάζοντα Άγιο Ιερομάρτυρα Κύριλλο τον Λούκαρι (11 Ιανουαρίου ε.ε.). Βαθύτατα συγκινημένος ο Προκαθήμενος του Δευτερόθρονου και Παλαιφάτου Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, εξέφρασε τις θερμές του ευχαριστίες προς τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο και την περί αυτόν Αγία και Ιερά Σύνοδο της ΜτΧΕ, για την απόφαση τους, ενώ δεν παρέλειψε να ευχαριστήσει τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γέρων Χαλκηδόνος κ. Εμμανουήλ για την ιδιάζουσας σημασίας συμβολή του στην Αγιοκατάταξη του Αγίου Κυρίλλου.

Σύντομος βίος του Αγίου Ιερομάρτυρος Κυρίλλου του Λουκάρως

Ο Άγιος Κύριλλος Λούκαρις, εγεννήθη στον Χάνδακα (Ηράκλειο) Κρήτης το έτος 1572, εκάρη μοναχός στην Ιερά Μονή Αγκαράθου και έτυχε λαμπρών σπουδών στη Βενετία και την Πάδοβα. Όταν εξελέγη σε ηλικία 30 ετών Πατριάρχης Αλεξανδρείας, σε διαδοχή του Μελετίου Πηγά, είχε ήδη σημαντική διαδρομή στην υπεράσπιση της Ορθοδοξίας κατά της προσηλυτιστικής δράσης των Ιησουιτών στην Ανατολή.

Ως Πατριάρχης Αλεξανδρείας, επετέλεσε αξιόλογο ανακαινιστικό έργο, συγκέντρωσε χρήματα με εράνους σε ορθόδοξες χώρες για την πληρωμή των χρεών του Πατριαρχείου, ίδρυσε και ανεκαίνισε ναούς, περιέθαλψε πάσχοντες και επέλυσε τα προβλήματα των Εκκλησιών σε Σινά και Κύπρο, όπου μετέβη προσωπικώς. Με τη βοήθεια του μετέπειτα Πατριάρχη Γεράσιμου Σπαρταλιώτη, αντιμετώπισε τα προβλήματα που προκάλεσαν η επιδημία του 1616 και οι διωγμοί των Τούρκων.

Το 1620, εκοιμήθη ο Πατριάρχης Κων/πόλεως Τιμόθεος Β' και η Σύνοδος εξέλεξε Οικουμενικό Πατριάρχη τον «επ' αρετήν και σοφίαν διαβόητον Κύριλλον». Ο Λούκαρις καθαιρείται πέντε φορές από το Οικουμενικό θρόνο και επανέρχεται. Το 1627 αγόρασε τυπογραφείο, όπου με στόχο το φωτισμό του Γένους εκδόθηκαν χρήσιμα διδακτικά κείμενα, αλλά και αντιπαπικά άρθρα, γεγονός που εντείνει το φθόνο και την έχθρα. Γενίτσαροι κατέστρεψαν το τυπογραφείο και ο Πατριάρχης, διασώθηκε με τη μεσολάβηση του Βέλγου πρέσβη, ο οποίος τον έκρυψε στο σπίτι του.

Το 1637, οι Ιησουίτες, μη μπορώντας να τον ανεχθούν, συκοφαντούν τον Κύριλλο στον Σουλτάνο ότι εξεγείρει τους Έλληνες. Συλλαμβάνεται και φυλακίζεται στο φρούριο της Λαιμοκοπίας, όπου στραγγαλίζεται στις 27 Ιουνίου 1638. Η σορός του ερρίφθη στη θάλασσα, βρέθηκε από ψαράδες στα παγωμένα νερά του Μαρμαρά και την ενταφίασαν στη Νικομήδεια.

Ο Κ. Παπαρρηγόπουλος στην «Ιστορία του Ελληνικού Έθνους» έγραψε: «Ουδέποτε ίσως το αξίωμα του Οικουμενικού Πατριάρχη ανεδείχθη λαμπρότερο ή επί Κυρίλλου του Λουκάρως

επί δώδεκα περίπου έτη εκ διαλειμμάτων πατριαρχήσαντος». Οντως ο Λούκαρις προσπάθησε με κάθε τρόπο να ανυψώσει το ελληνικό γένος. Στις ενέργειες του βλέπουμε την τάση του Ελληνισμού να έρθει σε επαφή με τη Δύση. Όπως και ο Πηγάς, ο Λούκαρις κήρυττε στη δημοτική. Προλόγισε μάλιστα τη μετάφραση της Καινής Διαθήκης από το Μάξιμο Καλλιπολίτη στη λαϊκή γλώσσα, τονίζοντας τη σημασία της μετάφρασης των Ευαγγελίων για το φωτισμό του ποιμνίου.

«Θῦμα ὁ θύτης τῷ Κυρίῳ προσήχθης

Τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ στραγγαλισθεῖς μανία.

Εἰκάδι ἑβδομάτη Κύριλλος πρὸς πόλον ἀθληδρομεῖ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβεΐαις Χριστέ ὁ θεός ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.»